

ת"פ 47334/07/15 - מדינת ישראל נגד אפי בבחנב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 47334-07-15 מדינת ישראל נ' בבחנב

לפני
המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד קיפניס-פרדמן והרצוג

הנאשם
אפי בבחנב
נגד
ע"י ב"כ עו"ד אורן

גזר דין

ביום 25.1.16, במסגרת הסדר טיעון דיוני, הודה הנאשם והורשע בעבירה של תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לפי המוסכם, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן, כאשר התביעה התחייבה להגביל טיעונה לעתירה שעיקרה מאסר בעבודות שירות, אם התסקיר יהיה חיובי ויצביע על נטילת אחריות.

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, האחרון מיום 28.11.16, וכן התקבלה בעניינו חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות: המלצת שירות המבחן לא היתה 'חיובית', כך שהתביעה עתרה לעונש שעיקרו מאסר בכליאה. ההגנה מצידה ביקשה לגזור על הנאשם מאסר מותנה בלבד.

מעשי הנאשם:

1. בתקופה הרלוונטית היתה אשת הנאשם בקשר חברי עם המתלונן, והנאשם חשד שלקשר אופי רומנטי.
2. ב-6.4.15 בשעת ערב התקשר הנאשם למתלונן ואמר לו שאשתו והוא רוצים לבוא אליו ולדבר אתו. בשעה 22:45 הגיע הנאשם לבדו לדירת המתלונן, והמתלונן הכניסו.
3. אז תקף הנאשם את המתלונן באגרופ בפניו, המשיך ותקף אותו באגרופים ובעיטות בכל גופו, ואף שבר על גופו מקל של מטאטא. הנאשם גרם כך למתלונן שריטות, סימני שפשוף בגב ובפנים, קושי בפתיחת הלסת ורגישות בצלעות.
4. עוד מצוין בכתב האישום ששותפו לדירה של המתלונן נעל את עצמו בשירותים והתקשר למשטרה.

נסיבות העבירה - מתחם העונש ההולם:

1. עבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, מגנות על הערך המרכזי של שלמות הגוף והבריאות, כמו-גם על כבוד האדם והאוטונומיה שלו על גופו. ערכים אלה הם מהחשובים במארג הערכים החברתי ומיותר להרחיב על כך. כאשר מדובר על תקיפה משפילה ומכאיבה באמצעות מקל מטאטא, תוך חילול המרחב האישי של ביתו-מבצרו של המתלונן, הפגיעה בערכים המוגנים היא קשה וחמורה.
2. הנאשם לא תכנן את המעשה, ומדובר בהתפרצות פתאומית (מהנסיבות המוסכמות לא ניתן להסיק תכנון מוקדם, או שהגעת הנאשם לדירת המתלונן לוותה בכוונה מראש לגילויי אלימות). שורש המעשה בתפיסותיו הלקויות והמגונות של הנאשם, שרואה באלימות כלי לגיטימי לפתרון בעיות, כמסקנת שירות המבחן. הנזק הקונקרטי היה ממשי, כפי שמעידים תצלומי החבלות (תע/2), אך לא מתמיד; פוטנציאל הנזק שבהכאה במקל הינו חמור פי כמה.
3. מדיניות הענישה מחייבת עונשי מאסר, כגמול הולם על מעשי אלימות חובלניים, וכתמרור התראה בפני האלימות המאיימת לקעקע את תחושת הביטחון הציבורי. הענישה הנוהגת עוקבת ככלל אחרי מדיניות זו בהטלת עונשי מאסר, בין אם לריצוי בעבודות שירות ובין אם לריצוי בכליאה. כך ראו למשל:
רע"פ 6756/14 בן חמו נ' מ.י. (2015): תקיפה במקל, בעיטות ומכות, שגרמה להמטומה, בנסיבות מיוחדות של תקיפה הדדית בין אחים מסוכסכים, הוטל עונש של מאסר מותנה וקנס;
ת"פ 33934-04-14 מ.י. נ' מאיר (2016): תקיפה בקרש שגרמה לשבר בכף היד שהצריך טיפול רפואי ממושך ושני ניתוחים, נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר;
ת"פ 51666-10-14 מ.י. נ' אלי (2016): הכאה בחוזקה בקרש שגרמה לנפילה ולהמטומה, נקבע מתחם שבין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר;
ת"פ 62295-10-13 מ.י. נ' טליאז (2016): תקיפה נמשכת בקרש שגרמה לחבלות מרובות ללא שברים, נקבע מתחם שבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר;
ת"פ 23211-01-13 מ.י. נ' אלמו (2014): תקיפה נמשכת בקרש שגרמה לחתכים ולחבלות ללא שברים, הוטל עונש מוסכם של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות;
ע"פ 41309-08-11 מעודד נ' מ.י. (2011): תקיפה נמשכת לרבות באמצעות מקל, עקב סכסוך נהגים, שהותירה נזק מתמיד ללא שברים, בערעור הופחת עונשו של הנאשם מ-6 ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות;
4. לפיכך ייקבע מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי;

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1985, כבן 31, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, עובד כעצמאי בתחום המיזוג. מוצא הנאשם

במשפחה נורמטיבית, אך בנעוריו התקשה להסתגל למסגרות ואף שוחרר מצה"ל לאחר שערק. לנאשם מערכת יחסים חיובית והדדית עם אשתו, אך הם מתקשים להתמודד עם משברים ומחלוקות.

2. לחובת הנאשם שתי הרשעות נוספות: בשנת 2009 עבר עבירה של תקיפה חובלנית ונענש במאסר מותנה, קנס, של"צ ופיצוי; בשנת 2015 עבר עבירת איומים ונענש במאסר מותנה והתחייבות.

3. התסקיר אינו מחמיא לאישיותו ולתפיסותיו של הנאשם: הנאשם מרוכז בעצמו, דפוסי חשיבתו נוקשים, הוא רואה באלמות כלי לגיטימי לפתרון קונפליקטים ולוקה בעיוותי חשיבה המאשרים תפיסות והתנהגויות אלימות. לאורך השנים התקשה הנאשם להסתגל למערכות וליצור קשרים חברתיים. הנאשם תופס עצמו כקורבן - גם בדברו האחרון טען הנאשם בעיקר כנגד העוול שנגרם לו מ"כל ההגעה לבית המשפט", ממזער את משמעות התנהגותו, ואינו מגלה כל אמפתיה לנפגע או תובנה אמיתית למשמעות מעשיו. שירות המבחן נואש מהנאשם והמליץ על ענישה קונקרטי, שאולי תמחיש לו את חומרת מצבו ותמנע את הישנותם של מעשי אלימות מצדו, שהשירות מעריך כי סיכויי הישנותם וחומרתם הם ברמה הבינונית.

4. עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, עתיד לפגוע קשות בנאשם, שטרם ריצה עונש מאסר. גם משפחתו של הנאשם עתידה להינזק ממעשיו, ולפחות כלכלית.

5. לזכות הנאשם יש לזקוף את הודייתו, שיש עמה נטילת אחריות, ולו במידה מוגבלת ופגומה, ואת אורח חייו התקין-ככלל. לחובת הנאשם יש לזקוף את הרשעותיו הקודמות, שאף עניין אלימות, אך זאת בהתחשב במיעוטן ובכך שעבירת תקיפה יחידה עבר הנאשם לפני כשמונה שנים.

6. לנוכח כלל הנסיבות, ותוך עודף-מה של חסד בזכות ילדיו ואשתו, אקבע את עונשו העיקרי של הנאשם סמוך לתחתית המתחם, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

7. הקנס שיוטל יהא מתון, לנוכח הפגיעה הצפויה בפרנסת הנאשם, והפיצוי ייקבע בגין כאב והשפלה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות מיום 3.5.17 במשטרת מודיעין. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות, או הממונים במקום העבודה, יוביל לריצוי המשך המאסר בכליאה. תשומת לב הנאשם להוראות שבחוות-דעת הממונה;

ב. מאסר על-תנאי בן 6 חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות, למעט איומים;

ג. מאסר על-תנאי בן 3 חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת איומים;

ד. קנס בסך 600 ₪, או שבועיים מאסר תמורתו;

ה. פיצוי למתלונן, ע"ת 2 בכתב האישום, בסך 3,000 ₪. הקנס והפיצוי ישולמו בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.5.17. מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן;
- ב. מוצגים: ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה, פרט לכסף;
- ג. המזכירות תשלח עותקי גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' ניסן תשע"ז, 28 מרץ 2017, במעמד הצדדים.